

Arrest

nr. 169 012 van 3 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 10 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 februari 2016 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat J. VIDICK en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn van Nso afkomst. U verklaart lesbisch te zijn. U werd op X geboren in X. In 2006 begon u een lesbische relatie met Juliette op het meisjesinternaat. Gedurende 2 jaar hadden jullie een relatie. Toen u in 2008 naar de universiteit in Buea ging, verwaterde jullie contact echter. De relatie stopte. In Buéa leerde u in 2008 echter Dokas kennen. Jullie woonden in hetzelfde appartement.

Jullie begonnen een lesbische relatie. In 2011 studeerde u af als bachelor 'marketing en distributie management' en keerde u terug naar uw ouders in Kumbo. U ging er in een bank werken. Uw relatie met Dokas hield stand en jullie bezochten elkaar regelmatig. Op 4 juli 2014 was Dokas bij u op bezoek. Omdat jullie wisten dat homoseksualiteit niet aanvaard wordt, gingen jullie samen naar het bos. Daar werden jullie echter betrapt door een boerin. Ze probeerde u te verwonden. Jullie konden ontsnappen, maar gingen elk jullie eigen weg. Korte tijd later kreeg u telefoon van uw broer. Hij meldde u dat heel wat mensen reeds naar u op zoek waren en dat ze gewapend waren. U vluchtte naar Bamenda en vervolgens naar Douala. U dook er onder bij een vriendin. U besloot Kameroen te verlaten. Op 3 oktober 2014 verliet u Kameroen. Per vliegtuig reisde u naar België. Op 4 oktober 2014 kwam u in België aan. Omdat u hier niemand kende, reisde u direct door naar Frankrijk. U verbleef er geruime tijd, alvorens u op 27 april 2015 asiel aanvraagde bij de Franse autoriteiten. Omdat u reeds eerder in België geweest was, werd u op 28 mei 2015 teruggebracht naar België. Op 7 augustus 2015 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een opsporingsbericht, een identiteitskaart, een geboorteakte en een brief van uw advocaat neer.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

U haalt aan dat u lesbisch bent en dat u 2 relaties hebt gehad met vrouwen: van 2006 tot 2008 met Juliette en van 2008 tot 2014 met Dokas. U verklaart vervolging in Kameroen te vrezen omdat u betrapt werd toen u in het bos de liefde bedreef met Dokas. U stelt dat u daarom het risico loopt om besneden te worden, om gestenigd te worden of levenslang opgesloten te worden (gehoor, p.4,6,7,8). Er moet echter opgemerkt worden dat u er niet in slaagt uw voorgehouden lesbische geaardheid en lesbische relaties met Juliette en Dokas aannemelijk te maken.

Om te beginnen kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent uw beleving van uw lesbische geaardheid. U vertelt dat u altijd blij geweest bent omtrent uw lesbische geaardheid. U hebt er nooit negatieve gevoelens over gehad, zoals bijvoorbeeld schaamte of schuldgevoelens (gehoor, p.9). Gelet op het door uzelf aangehaalde stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst (gehoor p.6,8) is het bijzonder merkwaardig dat u zich niet meer vragen zou gesteld hebben omtrent uw ontdekte lesbische geaardheid. Het is best mogelijk dat u zich persoonlijk goed voelde toen u besepte dat u lesbisch bent, maar het is weinig overtuigend dat dit gevoel niet gepaard ging met schuldgevoelens of schaamtegevoelens omwille van het feit dat uw lesbische gevoelens sociaal volstrekt niet aanvaard waren. Dat u uw ontdekte lesbische voorkeur in dergelijke omstandigheden niet als meer problematisch zou hebben ervaren komt dan ook weinig doorleefd over. Verder geeft u aan dat uw eerste partner Juliette mannen haatte omdat haar zus in de steek gelaten werd door haar man, en dat deze haat voor mannen een reden is waarom Juliette uiteindelijk lesbisch geworden is (gehoor, p.10). Een lesbische geaardheid veronderstelt nochtans een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor vrouwen en niet een veranderde voorkeur door de negatieve ervaringen van een zus met mannen. Het is niet geloofwaardig dat een lesbische geaardheid mede voort zou komen uit een haat voor mannen door de negatieve ervaringen van een zus met mannen.

U zegt dat u aan andere vrouwen kunt herkennen of ze lesbisch zijn of niet door hun gedragingen en hun uiterlijk. U hebt het hier vooral over een kettinkje rond de enkel die kan dienen als herkenningsteken. U stelt: "sommigen dragen dit ook voor de mode, maar wij weten dat het een teken van lesbianisme is". Verder geeft u aan dat sommigen ook een regenboogteken in het haar of rond de pols dragen, waarmee ze een teken geven. (gehoor, p.12,13,14). Uw verklaringen zijn opmerkelijk aangezien dit zou betekenen dat lesbische vrouwen makkelijk te herkennen zijn, wat erg riskant lijkt gegeven het erg homofobe klimaat in Kameroen. Bovendien getuigt uw stelling dat lesbische vrouwen te herkennen zijn aan hun gedragingen en hun uiterlijk van een clichématige manier waarop in homo-onvriendelijke milieus naar homo's gekeken wordt. Het feit dat u lesbische vrouwen zelf zo simplistisch percipieert doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden lesbische geaardheid.

Wanneer gevraagd wordt of u een kinderwens hebt, antwoordde u dat u denkt van niet omdat u geen gevoelens hebt voor een man en dat u niet weet hoe. Vervolgens werd nogmaals gepolst of u dus effectief niet weet of u al dan niet kinderen wil. U antwoordde dat u geen kinderen wil; omdat u geen gevoelens hebt voor mannen en niet weet hoe u zwanger zou kunnen raken van een vrouw. U hebt het er ook nooit over gehad met Dokas (gehoor, p.17,18). Het is opmerkelijk dat u een **kinderwens** volledig koppelt aan het hebben van een relatie van een man. Het is immers goed mogelijk dat een lesbische vrouw een kinderwens heeft, los van het feit of ze die zou kunnen verwezenlijken, en los van het feit hoe ze die zou kunnen verwezenlijken. Ook het feit dat u eerst stelt dat u niet weet of u een kinderwens heeft, maar later bijstelt dat u toch geen kinderen wil, is opmerkelijk. U legt geen doorleefde verklaringen af met betrekking tot uw voorgehouden lesbische geaardheid.

Daarnaast moeten enkele kanttekeningen geplaatst worden bij uw relatie met Dokas. Om te beginnen is het opmerkelijk dat u vrij roekeloos was om uw geaardheid te uiten tegenover Dokas, zonder dat u zekerheid had over haar geaardheid. Jullie werden goede vrienden en groeiden naar elkaar toe. Jullie hielden de schijn op tegenover elkaar. Op een moment nam u haar in vertrouwen en betoonde uw interesse in haar. Op dat moment wist u niet dat Dokas ook lesbisch was. Gelukkig reageerde zij ook openhartig en vertelde ze dat ze ook lesbisch is (gehoor, p.14,15). Ook al kan aangenomen worden dat het allerm minst evident is voor lesbische vrouwen om elkaar te leren kennen in een homofob klimaat, toch is het opmerkelijk dat u aan Dokas zou vertellen dat u lesbisch bent, zonder duidelijke aanwijzingen te hebben over haar geaardheid (gehoor, p.14,15). Dergelijk roekeloos gedrag komt bijgevolg weinig waarschijnlijk over.

Verder slaagt u er hoegenaamd niet in om doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen over uw relatie van 6 jaar met Dokas (gehoor, p.4,16,17). In eerste instantie zei u dat jullie naar het strand gingen en naar clubs en naar de zoo en dat ze eens een verrassingsfeestje voor uw verjaardag organiseerde. Wanneer vervolgens gezegd werd dat dit allen zaken zijn die men ook met een gewone vriendin kan doen en dat het CGVS eerder op zoek is naar gedetailleerde herinneringen, doorleefde verhalen,... die aantonen dat jullie een koppel waren, antwoordde u: "we hadden altijd discussies als ze me zag met iemand anders, ze was erg jaloeers". Wanneer gevraagd werd om nog meer te vertellen, antwoordde u dat jullie veel plezier maakten en altijd samen dansten en dronken en muziek maakten (gehoor, p.16,17). U legt weliswaar verklaringen af over uw relatie met Dokas, maar deze zijn allen vrij algemeen en oppervlakkig. Ondanks het feit dat u hier meermaals naar gevraagd werd en u het belang van deze vraag uitgelegd werd, bent u er niet in geslaagd om doorleefde en diepgaande verklaringen af te leggen over uw relatie met Dokas. Dit is opvallend aangezien jullie naar eigen zeggen een relatie hadden gedurende 6 jaar en u aangaf dat jullie veel van elkaar hielden (gehoor, p. 4,16). U weet dan ook niet te overtuigen betreffende uw relatie met Dokas.

Daarnaast hebt u weinig inspanningen gedaan om te achterhalen wat er met uw vermeende partner Dokas gebeurd is nadat jullie betrappt werden in het bos. Om te beginnen is het al vreemd dat jullie na de betrapping in het bos door een boerin niet samen vluchtten, maar elk jullie eigen weg gingen. Erna veranderde Dokas van telefoonnummer en kon u haar niet meer bereiken. Het contact ging verloren (gehoor, p.15,16). Voor een koppel dat 6 jaar samen is, van elkaar houdt en geliefden wil blijven (gehoor, p.16) is het weinig aannemelijk dat ze niet samen weg zouden vluchten en het contact zouden verliezen enkel omdat de ene haar telefoonnummer wijzigde.

Daarnaast is ook uw kennis van het homoseksuele milieu in Kameroen beperkt.

U kent geen ontmoetingsplaatsen voor lesbische vrouwen in Kameroen. U kent geen organisaties die er opkomen voor de rechten van homo's en lesbiennes. U kent geen personen in Kameroen die openlijk uitkwamen voor hun geaardheid (gehoor, p.18). Nochtans blijkt uit informatie van het CGVS (die toegevoegd werd aan het dossier) dat er wel degelijk ontmoetingsplaatsen bestaan in Kameroen voor homoseksuelen, niet op het platteland, maar wel in de steden en dan vooral in Douala en Yaoundé, waar er sprake is van het bestaan van een "homoseksueel milieu". Hoewel ze gediscrimineerd worden, zijn er ook verschillende organisaties werkzaam in Kameroen die strijden voor de rechten van seksuele minderheden. Het is opmerkelijk dat u hierover geen kennis hebt, aangezien dergelijke zaken u toch zouden aanbelangen als lesbische vrouw.

Ook uw gebrekkige kennis over het homoseksuele milieu in België en Frankrijk is frappant. Op de vraag of u al lesbiennes hebt ontmoet, antwoordt u ontkennend en zegt u dat het moeilijk is en dat uw veiligheid nu primeert (gehoor, p.18). Dit is opvallend. In Kameroen hebt u vanaf 2006 tot aan uw vertrek in 2014 onafgebroken lesbische relaties gehad en slaagde u er 2 maal in een lesbische partner te leren kennen, ondanks het homofobe klimaat in Kameroen. Het is dan ook opmerkelijk dat u er gedurende de periode van ruim een jaar dat u in Frankrijk en België verbleef, niet in slaagde om contact te maken met andere lesbiennes. U zegt hierover dat uw veiligheid primeert, wat vreemd overkomt. Men zou immers verwachten dat het net veiliger is om contacten te leggen met andere lesbiennes in Frankrijk en België, omdat homoseksualiteit hier wel is toegelaten.

Dat u in het homofobe Kameroen van 2006 tot 2014 opeenvolgende lesbische relaties had, maar u in Frankrijk en België nog geen contacten legde met andere lesbiennes 'omdat uw veiligheid nu primeert' komt bijgevolg niet erg plausibel over. Bovendien kent u zelfs geen ontmoetingsplaatsen voor lesbiennes in België of organisaties voor lesbiennes in België. U antwoordt telkens dat u uw tijd neemt en dat u nog 'onderzoek aan het doen bent' (gehoor, p.19). Aangezien u al ruim een jaar in België en Frankrijk verblijft, is dit opmerkelijk. Dat u er in het homofobe klimaat van Kameroen **wél** in zou slagen om tot 2 keer toe een andere lesbische vrouw te leren kennen en een relatie te beginnen en van 2006 tot 2014 ononderbroken lesbische relaties zou onderhouden, maar u na een verblijf van ruim een jaar in Frankrijk en België, waar homoseksualiteit wel toegelaten is, **niet** verder geraakt bent dan 'onderzoek doen naar' het bestaan van eventuele ontmoetingsplaatsen of organisaties voor lesbiennes, is opvallend en doet opnieuw afbreuk aan uw voorgehouden lesbische geaardheid.

Tenslotte moet nog opgemerkt worden dat u laattijdig asiel hebt aangevraagd. U kwam op 4 oktober 2014 aan in Frankrijk, maar hebt er pas op 27 april 2015 asiel aangevraagd. Vervolgens werd u op 28 mei 2015 naar België teruggebracht, maar hebt u pas op 7 augustus 2015 asiel aangevraagd bij de Belgische autoriteiten (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Over uw laattijdige asielaanvraag in Frankrijk vertelt u dat u dat u eerst niet wist hoe dat gaat (gehoor, p.7). Over uw laattijdige asielaanvraag in België zegt u dat u enkele dagen na uw aankomst in België reeds asiel aanvraag (gehoor, p.7). Nochtans blijkt uit de informatie op uw bijlage 26 dat u op 28 mei 2015 aankwam in België en pas op 7 augustus 2015 asiel hebt aangevraagd. Van iemand die verklaart haar land te hebben verlaten uit vrees voor haar leven, mag verwacht worden dat zij zo snel als mogelijk asiel aanvraagt in het land waarvan ze de bescherming wil verkrijgen. Het feit dat u in Frankrijk ruim 6 maanden wachtte om asiel aan te vragen en in België nog eens ruim 2 maanden wachtte om asiel aan te vragen, bevestigt alleen maar de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolging in Kameroen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde lesbische geaardheid. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan uw lesbische relaties met Juliette en Dokas en de door u aangehaalde en gevreesde mogelijke gevolgen van uw beweerde lesbische geaardheid en lesbische relatie met Dokas.

Gezien er geen enkel geloof kan gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: uw identiteitskaart en geboorteakte geven informatie over uw identiteit, wat hier niet meteen betwijfeld wordt. De brief van uw advocaat voegt geen enkele informatie toe betreffende uw voorgehouden lesbische geaardheid. Wat het neergelegde opsporingsbericht betreft, moet het volgende opgemerkt worden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt (en die toegevoegd werd aan het dossier) blijkt dat er in Kameroen een hoge mate van corruptie is. Corruptie is aanwezig op alle overheidsniveaus. Overheidsbeambten zijn vaak betrokken bij corruptie en er heerst een sfeer van straffeloosheid. Ook de politie is corrupt en tegen betaling kunnen zij omgekocht worden. Er kunnen bijgevolg ernstige vragen gesteld worden bij de waarde van het door u neergelegde opsporingsbericht. Verder staat op het neergelegde opsporingsbericht enkel dat u gezocht werd voor 'het aanzetten tot rebellie en verstoren van de openbare orde'. Dit document geeft dus geen enkele informatie over een eventuele lesbische geaardheid. Bovendien hebben neergelegde documenten enkel een toegevoegde waarde als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. U legt tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw reisroute te controleren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Ter terechtzitting verklaart verzoekende partij afstand te doen van het middel in het verzoekschrift in de mate dat het gericht was tegen het bevel tot het grondgebied te verlaten.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de "schending van art.1,§ A. alinéa 2 van de Conventie van Geneve van 28 juli 1951. alsook de schending van art. 48/3 van de wet van 15.12.1980 over de vreemdelingen. motiveringsfout. de voorzichtigheidsplicht. het principe van een

goede administratie. genomen in schending van de artikelen van de art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 van de wet over de formele motivatie van de administratieve akten. de onjuiste en onvoldoende en dus het ontbreken van legale in aanmerking komende motivatie, een manifeste waarderingsfout. het ontbreken van de zorgplicht en de verplichting rekening te houden met alle elementen haar ter kennis gebracht alsook de schending van art. 48/4 van de wet van 15.12.1980 over de vreemdelingen”.

Zij stelt dat zij verlegen is, hetgeen uitlegt waarom zij geen contact zocht met Kameroense organisaties die homoseksuelen verdedigen. Dezelfde vrees bestaat indien zij in België verenigingen zou bezoeken. Een te grote bedeesdheid kan paralyserend zijn en sommige middelen verliezen. Verder kan men lesbienne zijn en geen deel uitmaken van een lesbische vereniging. Verzoekster houdt niet van grote groepen en dit wordt versterkt door haar verlegenheid.

Verzoekster erkent dat een lesbienne een moederinstinct kan hebben doch zijzelf heeft geen kinderwens. Zij denkt dat dit wordt versterkt door haar lesbische houding, zelfs indien deze beschouwing fout is. Voor haar maakt de afwezigheid van een moederinstinct deel uit van haar lesbische geaardheid.

Verzoekster is van mening dat haar verklaringen over haar twee lesbische relaties niet serieus weerlegd kunnen worden.

Verder wijst zij op de negatieve houding ten aanzien van homoseksualiteit vanwege de Kameroense autoriteiten.

Tevens benadrukt zij dat zij fysieke verwondingen opliep en het voorwerp uitmaakt van een opsporingsbevel van 10 juli 2014.

Verzoekster stelt dat zij minstens in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

3.1.2. Ter staving van voormeld betoog, voegt verzoekster de volgende stukken bij het verzoekschrift: het opsporingsbericht dat zich reeds in het administratief dossier bevindt (bijlage 3; administratief dossier, map 'documenten'), informatie over de situatie voor homoseksuelen en lesbiennes in Kameroen (bijlagen 4 en 5) en een foto (bijlage 6).

3.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster geeft niet aan op welke wijze zij de “*voorzichtigheidsplicht*” geschonden acht. Derhalve wordt deze schending niet dienstig opgeworpen.

3.2.2. Verzoekster duidt evenmin *in concreto* hoe de “*zorgplicht*” (*sic*) en de verplichting rekening te houden met alle elementen geschonden zouden zijn. Zij beperkt zich tot het aanhalen van deze plichten, zonder concreet aan te tonen dat of met welke elementen *in casu* onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Evenmin toont zij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Verder haalt zij in het verzoekschrift geen bijkomende elementen aan. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2.3. Verzoekster geeft, benevens de aangevoerde schending van de motiveringsplicht, voor het overige voorts niet aan op welk beginsel zij doelt waar zij de schending aanvoert van “*het principe van een goede administratie*”. Evenmin werkt zij deze schending uit. Derhalve wordt deze niet dienstig aangevoerd.

3.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2.6. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing volledig ongemoeid laat waar gesteld wordt:

“U kwam op 4 oktober 2014 aan in Frankrijk, maar hebt er pas op 27 april 2015 asiel aangevraagd. Vervolgens werd u op 28 mei 2015 naar België teruggebracht, maar hebt u pas op 7 augustus 2015 asiel aangevraagd bij de Belgische autoriteiten (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Over uw laattijdige asielaanvraag in Frankrijk vertelt u dat u eerst niet wist hoe dat gaat (gehoor, p.7). Over uw laattijdige asielaanvraag in België zegt u dat u enkele dagen na uw aankomst in België reeds asiel aanvraag (gehoor, p.7). Nochtans blijkt uit de informatie op uw bijlage 26 dat u op 28 mei 2015 aankwam in België en pas op 7 augustus 2015 asiel hebt aangevraagd. Van iemand die verklaart haar land te hebben verlaten uit vrees voor haar leven, mag verwacht worden dat zij zo snel als mogelijk asiel aanvraagt in het land waarvan ze de bescherming wil verkrijgen. Het feit dat u in Frankrijk ruim 6 maanden wachtte om asiel aan te vragen en in België nog eens ruim 2 maanden wachtte om asiel aan te vragen, bevestigt alleen maar de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolging in Kameroen.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze volledig ongemoeid laat, onverminderd gehandhaafd.

Verzoekster voert verder niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de volgende motivering:

“Om te beginnen kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent uw beleving van uw lesbische geaardheid. U vertelt dat u altijd blij geweest bent omtrent uw lesbische geaardheid. U hebt er nooit negatieve gevoelens over gehad, zoals bijvoorbeeld schaamte of schuldgevoelens (gehoor, p.9). Gelet op het door uzelf aangehaalde stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst (gehoor p.6,8) is het bijzonder merkwaardig dat u zich niet meer vragen zou gesteld hebben omtrent uw ontdekte lesbische geaardheid. Het is best mogelijk dat u zich persoonlijk goed voelde toen u besepte dat u lesbisch bent, maar het is weinig overtuigend dat dit gevoel niet gepaard ging met schuldgevoelens of schaamtegevoelens omwille van het feit dat uw lesbische gevoelens sociaal volstrekt niet aanvaard waren. Dat u uw ontdekte lesbische voorkeur in dergelijke omstandigheden niet als meer problematisch zou hebben ervaren komt dan ook weinig doorleefd over. Verder geeft u aan dat uw eerste partner Juliette mannen haatte omdat haar zus in de steek gelaten werd door haar man, en dat deze haat voor mannen een reden is waarom Juliette uiteindelijk lesbisch geworden is (gehoor, p.10). Een lesbische geaardheid veronderstelt nochtans een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor vrouwen en niet een veranderde voorkeur door de negatieve ervaringen van een zus met mannen. Het is niet geloofwaardig dat een lesbische geaardheid mede voort zou komen uit een haat voor mannen door de negatieve ervaringen van een zus met mannen.

U zegt dat u aan andere vrouwen kunt herkennen of ze lesbisch zijn of niet door hun gedragingen en hun uiterlijk. U hebt het hier vooral over een kettinkje rond de enkel die kan dienen als herkenningsteken. U stelt: “sommigen dragen dit ook voor de mode, maar wij weten dat het een teken van lesbianisme is”. Verder geeft u aan dat sommigen ook een regenboogteken in het haar of rond de pols dragen, waarmee ze een teken geven. (gehoor, p.12,13,14). Uw verklaringen zijn opmerkelijk aangezien dit zou betekenen dat lesbische vrouwen makkelijk te herkennen zijn, wat erg riskant lijkt gegeven het erg homofobe klimaat in Kameroen. Bovendien getuigt uw stelling dat lesbische vrouwen te herkennen zijn aan hun gedragingen en hun uiterlijk van een clichématige manier waarop in homo-onvriendelijke milieus naar homo’s gekeken wordt. Het feit dat u lesbische vrouwen zelf zo simplistisch percipieert doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden lesbische geaardheid.”

Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en blijft, gezien deze door verzoekster niet dienstig wordt aangevochten, volledig overeind.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Daarnaast moeten enkele kanttekeningen geplaatst worden bij uw relatie met Dokas. Om te beginnen is het opmerkelijk dat u vrij roekeloos was om uw geaardheid te uiten tegenover Dokas, zonder dat u zekerheid had over haar geaardheid. Jullie werden goede vrienden en groeiden naar elkaar toe. Jullie hielden de schijn op tegenover elkaar.

Op een moment nam u haar in vertrouwen en betoonde uw interesse in haar. Op dat moment wist u niet dat Dokas ook lesbisch was. Gelukkig reageerde zij ook openhartig en vertelde ze dat ze ook lesbisch is (gehoor, p.14,15). Ook al kan aangenomen worden dat het allerm minst evident is voor lesbische vrouwen om elkaar te leren kennen in een homofob klimaat, toch is het opmerkelijk dat u aan Dokas zou vertellen dat u lesbisch bent, zonder duidelijke aanwijzingen te hebben over haar geaardheid (gehoor, p.14,15). Dergelijk roekeloos gedrag komt bijgevolg weinig waarschijnlijk over.

Verder slaagt u er hoegenaamd niet in om doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen over uw relatie van 6 jaar met Dokas (gehoor, p.4,16,17). In eerste instantie zei u dat jullie naar het strand gingen en naar clubs en naar de zoo en dat ze eens een verrassingsfeestje voor uw verjaardag organiseerde. Wanneer vervolgens gezegd werd dat dit allen zaken zijn die men ook met een gewone vriendin kan doen en dat het CGVS eerder op zoek is naar gedetailleerde herinneringen, doorleefde verhalen,... die aantonen dat jullie een koppel waren, antwoordde u: "we hadden altijd discussies als ze me zag met iemand anders, ze was erg jaloeers". Wanneer gevraagd werd om nog meer te vertellen, antwoordde u dat jullie veel plezier maakten en altijd samen dansten en dronken en muziek maakten (gehoor, p.16,17). U legt weliswaar verklaringen af over uw relatie met Dokas, maar deze zijn allen vrij algemeen en oppervlakkig. Ondanks het feit dat u hier meermaals naar gevraagd werd en u het belang van deze vraag uitgelegd werd, bent u er niet in geslaagd om doorleefde en diepgaande verklaringen af te leggen over uw relatie met Dokas. Dit is opvallend aangezien jullie naar eigen zeggen een relatie hadden gedurende 6 jaar en u aangaf dat jullie veel van elkaar hielden (gehoor, p. 4,16). U weet dan ook niet te overtuigen betreffende uw relatie met Dokas.

Daarnaast hebt u weinig inspanningen gedaan om te achterhalen wat er met uw vermeende partner Dokas gebeurd is nadat jullie betrapt werden in het bos. Om te beginnen is het al vreemd dat jullie na de betrapping in het bos door een boerin niet samen vluchtten, maar elk jullie eigen weg gingen. Erna veranderde Dokas van telefoonnummer en kon u haar niet meer bereiken. Het contact ging verloren (gehoor, p.15,16). Voor een koppel dat 6 jaar samen is, van elkaar houdt en geliefden wil blijven (gehoor, p.16) is het weinig aannemelijk dat ze niet samen weg zouden vluchten en het contact zouden verliezen enkel omdat de ene haar telefoonnummer wijzigde."

Verzoekster slaagt er niet in de voormelde motieven te ontkrachten. Waar zij op louter algemene wijze poneert dat haar relatie met Dokas niet serieus weerlegd kan worden, dient te worden opgemerkt dat zij hiermee hoegenaamd niet kan volstaan om afbreuk te doen aan de veelheid van voormelde, concrete en op haar verklaringen gebaseerde motieven omtrent haar beweerde relatie met Dokas.

Verder blijkt uit verzoeksters verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, dat zij een verregaand gebrek aan kennis vertoonde inzake het homoseksuele milieu in Kameroen. Haar verlegenheid kan dit gebrek aan kennis niet verklaren. Redelijkerwijze mocht van haar immers worden verwacht dat zij zich over dit alles toch enigszins zou hebben geïnformeerd vooraleer zij de ingrijpende beslissing nam om haar land van herkomst te verlaten, al was het maar om haar opties af te wegen en om na te gaan of zij zich eventueel kon beroepen op de hulp van bepaalde organisaties. Minstens kon worden verwacht dat zij zich hierover zou hebben geïnformeerd in het kader en ter onderbouwing van haar asielaanvraag en met het oogmerk om de nodige achtergrondinformatie bij asielrelaas te kunnen verstrekken.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Ook uw gebrekkige kennis over het homoseksuele milieu in België en Frankrijk is frappant. Op de vraag of u al lesbiennes hebt ontmoet, antwoordt u ontkennend en zegt u dat het moeilijk is en dat uw veiligheid nu primeert (gehoor, p.18). Dit is opvallend. In Kameroen hebt u vanaf 2006 tot aan uw vertrek in 2014 onafgebroken lesbische relaties gehad en slaagde u er 2 maal in een lesbische partner te leren kennen, ondanks het homofobe klimaat in Kameroen. Het is dan ook opmerkelijk dat u er gedurende de periode van ruim een jaar dat u in Frankrijk en België verbleef, niet in slaagde om contact te maken met andere lesbiennes. U zegt hierover dat uw veiligheid primeert, wat vreemd overkomt. Men zou immers verwachten dat het net veiliger is om contacten te leggen met andere lesbiennes in Frankrijk en België, omdat homoseksualiteit hier wel is toegelaten. Dat u in het homofobe Kameroen van 2006 tot 2014 opeenvolgende lesbische relaties had, maar u in Frankrijk en België nog geen contacten legde met andere lesbiennes 'omdat uw veiligheid nu primeert' komt bijgevolg niet erg plausibel over. Bovendien kent u zelfs geen ontmoetingsplaatsen voor lesbiennes in België of organisaties voor lesbiennes in België. U antwoordt telkens dat u uw tijd neemt en dat u nog 'onderzoek aan het doen bent' (gehoor, p.19). Aangezien u al ruim een jaar in België en Frankrijk verblijft, is dit opmerkelijk. Dat u er in het homofobe klimaat van Kameroen wél in zou slagen om tot 2 keer toe een andere lesbische vrouw te leren kennen en een relatie te beginnen en van 2006 tot 2014 ononderbroken lesbische relaties zou onderhouden, maar u na een verblijf van ruim een jaar in Frankrijk en België, waar homoseksualiteit wel toegelaten is, **niet** verder geraakt bent dan 'onderzoek doen naar' het bestaan van

eventuele ontmoetingsplaatsen of organisaties voor lesbiennes, is opvallend en doet opnieuw afbreuk aan uw voorgehouden lesbische geaardheid.”

Verzoekster slaagt er niet in de voormelde motieven te weerleggen. Dat zij dermate bedeesd was dat zij in Europa geen contact zocht met lesbiennes, staat immers in schril contrast met haar verklaarde gedragingen in Kameroen en kan niet worden aangenomen. Hoewel homoseksualiteit aldaar in tegenstelling met in Europa verboden is en hoewel aldaar een homofob klimaat heerst, zou zij in Kameroen immers weldegelijk en van 2006 tot 2014 onafgebroken lesbische relaties hebben gehad.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde geaardheid, relaties en asielaanspraak.

De neergelegde documenten zijn geenszins van die aard dat zij de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoeksters vermeende geaardheid en problemen kunnen herstellen.

De documenten in het administratief dossier (map ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De foto bij het verzoekschrift heeft slechts een relatieve bewijswaarde. Deze betreft immers een momentopname en kan in scene gezet zijn. Dergelijke foto kan hoegenaamd niet volstaan om aan te tonen dat de hierop afgebeelde personen daadwerkelijk lesbisch geaard zouden zijn.

De bij het verzoekschrift gevoegde informatie omtrent de situatie voor homoseksuelen en lesbiennes, is gelet op het voorgaande niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoeksters persoon. Zij kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster dient haar vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voormelde, manifest in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.7. Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan haar asielmotieven. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze asielmotieven, toont zij niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS